

נזיר כא

חיזוק לדברי ריש לקיש: תניא נמי הכי: **מי שאמר הריני נזיר, ושמע חבירו ושהה כדי דבור ואמר ואני - הוא אסור וחבירו מותר. וכמה כדי דבור? כדי שאילת שלום תלמיד לרב.**

הצעה לעוד חיזוק לריש לקיש ממשנתנו: לימא מסייעא ליה: **מי שאמר הריני נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני ואני, ותנו לא.**

דחיית החיזוק: תנא כי רוכלא ליחשיב וליזיל?

קושי על הדחייה: וליתני חד ולשמעינן הני!

תירוץ: ה"נ, ומשום דקתני סיפא: **הותר הראשון - הותרו כולן, הותר האחרון - האחרון**

מותר וכולן אסורין, מכלל דאיכא אמצעי, ומשום הכי קתני ואני ואני.

שאלה: איבעיא להו: חד בחבריה מיתפס, או דלמא בקמא מיתפס?

שאלה על השאלה: למאי נפקא מינה?

תשובה: לאתפוס ומיזל,

• אי אמרת חד בחבריה מתפס, מתפסין ואזלין לעולם,

• ואי אמרת בקמא מתפס, טפי מכדי דבור לא מתפסין,

מאי?

המקור שממנו מצינים תשובה	דיוק מהמקור	הסבר התשובה	דחייה
הריני נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני ואני	ותו לא מידי	ש"מ: בקמא הוא דמתפס, דאי ס"ד חד בחבריה מיתפס, ליתני טובא ואני.	תנא כי רוכלא ליחשיב וליזיל? קושי: וליתני חד ולשמעינן כולהון! תירוץ: אידי דקתני: הותר הראשון - הותרו כולן, הותר האחרון - האחרון מותר וכולן אסורין, מכלל דאיכא אמצעי, משום הכי קתני ואני ואני.
הותר הראשון - הותרו כולן	ראשון הוא דשרו, הא אמצעי לא	ש"מ: בקמא מתפסין.	אימא לך: לעולם חד בחבריה מתפס, ואידי דבעי מיתנא הותרו כולן , דאי תנא אמצעי איכא ראשון דלא משתרי, משום הכי קתני ראשון .
הותר האחרון - האחרון מותר וכולן אסורין	דלא איכא אחרינא בתריה, אבל אמצעי דאיכא אחרינא בתריה משתרי	ש"מ: חד בחבריה מתפס	לעולם אימא לך: בקמא מיתפסין, ומאי אחרון דקתני? אמצעי, ואידי דתנא ראשון תנא אחרון .
הותר הראשון - הותרו כולן, הותר האחרון - האחרון מותר וכולן אסורין, הותר אמצעי - הימנו ולמטה מותר, הימנו ולמעלה אסור		שמע מינה: חד בחבריה מתפס, שמע מינה	

הריני נזיר, ושמע חבירו ואמר פי כפיו ושערי כשערו וכו'.

קושי: משום דאמר **פי כפיו ושערי כשערו** הרי נזיר: ורמינהו: **ידי נזירה ורגלי נזירה - לא אמר כלום,**

ראשי נזירה כבדי נזירה - ה"ז נזיר, זה הכלל: דבר שהנשמה תלויה בו - ה"ז נזיר!

תירוץ: אמר רב יהודה: דאמר הכי יעשה פי כפיו מיין ושערי כשערו מלגוז.

הריני נזירה, ושמע בעלה ואמר ואני - אינו יכול להפר.

שאלה: איבעיא להו: בעל מיעקר עקר, או דלמא מיגז גיז?

שאלה על השאלה: למאי נפקא מינה?

תשובה: לאשה שנדרה בנזיר, ושמעה חברתה ואמרה ואני, ושמע בעלה של ראשונה והפר לה,

• אי אמרת מיעקר עקר - ההיא נמי אישתראי,

• ואי אמרת מיגז גיז - איהי אישתראי, חברתה אסירא,

מאי?

הרבנית מישל פורו
הדרן - קול נשי בשיח התלמודי

• hadran.org.il/he •

המקור שממנו מציעים תשובה	דיוק מהמקור	הסבר התשובה	דחייה
הריני נזירה, ושמע בעלה ואמר ואני - אינו יכול להפר	ואי ס"ד בעל מיגז גייז, ליפר לאשתו והוא ליתסר!	אלא לאו ש"מ: בעל מיעקר עקר.	לא, לעולם מיגז גייז, ובדין הוא דליפר לה, והיינו טעמא דלא מצי מיפר, כיון דאמר לה ואני כמאן דאמר קיים ליכי דמי, אי מתשיל אהקמתו - מצי מיפר, ואי לא - לא מצי מיפר.
האשה שנדרה בנזיר והפרישה את בהמתה, ואח"כ הפר לה בעלה, אם שלו היתה הבהמה - תצא ותרעה בעדר, ואם שלה היתה הבהמה - החטאת תמות	ואי ס"ד בעל מיעקר עקר, תיפוק לחולין!	אלא לאו ש"מ: בעל מיגז גייז	לעולם אימא לך: בעל מיעקר עקר, והיינו טעמא, כיון דלא צריכה כפרה הות כחטאת שמתו בעליה, וגמירי, דחטאת שמתו בעליה - תמות
האשה שנדרה בנזיר, והיתה שותה יין ומטמאה למתים - הרי זו סופגת את הארבעים	היכי דמי? • אילימא דלא היפר לה בעל, צריכא למימר? • אלא פשיטא דהיפר לה בעל, ואי ס"ד בעל מיעקר עקר, אמאי סופגת ארבעים?	אלא לאו ש"מ: בעל מיגז גייז.	לעולם אימא לך: בעל מיעקר עקר, (ומדובר בשלא היפר לה בעלה) ומשום דקתני סיפא: היפר לה בעלה והיא לא ידעה, והיתה שותה יין ומטמאה למתים - אינה סופגת את הארבעים , תנא נמי רישא סופגת